

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 18. dubna 2024 v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Nováka a soudkyň JUDr. Dany Kancírové a Mgr. Ing. Márie Petrovkové, **odvolání státního zástupce** Okresního státního zastupitelství Brno – venkov, proti rozsudku Okresního soudu Brno – venkov ze dne 22. 2. 2024, č. j. 1 T 176/2023–137, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje ve výroku o trestu.**

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se nově rozhoduje tak, že obžalovanému K. S. se ukládá podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání

36 (třiceti šesti) měsíců.

Podle § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání

5 (pěti) roků za současného vyslovení dohledu.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku a § 48 odst. 4 písm. c, d) h) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá:

- přiměřená **povinnost** podrobit se léčeni závislosti na alkoholu, které není ochranným léčením podle trestního zákoníku,
- přiměřená **povinnost** podrobit se vhodnému programu psychologického poradenství zaměřené na osoby páchající domácí násilí dle doporučení Probační a mediační služby,
- přiměřené **omezení** zdržet se požívání alkoholických nápojů a **povinnost** podrobit se na výzvu probačního úředníka zkoušce, zda je alkoholem ovlivněn.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný K. S. uznán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil (ve stručnosti) tím, že od roku 2016 do 17. 6. 2023 vždy pod vlivem alkoholu, nejméně jednou týdně, verbálně i fyzicky napadal svojí družku I. S., s níž sdílel společnou domácnost, kdy jí mimo jiné byl pěstí do oblasti hlavy a lopatek, otevřenou dlaní do oblasti hlavy a tahal za vlasy, přičemž jeho jednání se v čase stupňovalo, když jí také vyhrožoval, že jí zalije betonem, že skončí v hrobě a on v kriminále, že jí oběsí, že se bude třepat na lustru atd.
2. Za toto jednání mu byl podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku, uložen trest odnětí svobody v trvání 42 měsíců, jehož výkon mu byl podle § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let s dohledem. Dále mu podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku a § 48 odst. 4 písm. c, d) h) trestního zákoníku byly uloženy následující přiměřené povinnosti, či omezení:
 - podrobit se léčení závislosti na alkoholu, které není ochranným léčením podle trestního zákoníku,
 - podrobit se vhodnému programu psychologického poradenství zaměřenému na osoby páchající domácí násilí dle doporučení Probační a mediální služby,
 - zdržet se požívání alkoholických nápojů a podrobit se na výzvu probačního úředníka zkoušce, zda je alkoholem ovlivněn.
3. Citovaný rozsudek ve výroku o trestu nenabyl právní moci, neboť jej bezprostředně po jeho vyhlášení napadl odvoláním ve prospěch obžalovaného státní zástupce. V odůvodnění odvolání uvedl, že považuje uložený trest za nezákonný, jelikož podmíněně lze odložit pouze trest jehož délka nepřevyšuje 3 roky. Navrhl proto, aby odvolací soud uložil obžalovanému trest v maximální možné výši 3 let s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu rovněž 3 let. Pokud jde o soudem uložený dohled a přiměřená opatření, toto navrhl ponechat beze změn. U veřejného zasedání pak intervenující státní zástupce tento návrh upravil tak, že navrhl, aby zkušební doba byla obžalovanému stanovena totožně jako v napadeném rozsudku, a sice v trvání 5 let.
4. Odvolací soud ve smyslu § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal výrok o trestu napadaného rozsudku včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že odvolání státního zástupce je naprosto důvodné.
5. Pokud jde o řízení předcházející vydání napadaného rozsudku, pak v něm bylo postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu a odvolací soud neshledal procesní pochybení, která by ve svých důsledcích vedla k rozhodnutí podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Řízení předcházející vydání napadaného rozsudku tak netrpí vadami či nedostatky, které by měly vliv na správnost napadaného rozsudku. Obžalovaný v rámci hlavního líčení prohlásil svou vinu v plném rozsahu a nalézací soud toto jeho prohlášení ve smyslu ustanovení § 206c odst. 4, odst. 6 trestního řádu přijal a zároveň správně rozhodl, že se nebude provádět dokazování v rozsahu, v němž došlo k prohlášení viny.
6. Pokud jde o napadený výrok o trestu, je nutno konstatovat, že soud I. stupně si opatřil podklady tak, aby mohl rozhodnout o druhu a výši trestu ve smyslu ustanovení § 37 až § 39 trestního zákoníku, ovšem při vyhlášení rozhodnutí došlo (*jak nakonec sám v bodě 8. odůvodnění svého rozhodnutí připustil*) k chybě v důsledku, které byl vyhlášen trest mimo hranice stanovené § 81 odst. 1 a § 82 odst. 2 tr. zákoníku, tj. trest nezákonný, přičemž soud měl v úmyslu vyhlásit trest odnětí svobody v nejvyšší možné míře, tj. v trvání 3 let podmíněně odložený na maximální zkušební dobu 5 let s dohledem. Uvedenému navíc odpovídá i jeho jak písemné, tak i ústní zdůvodnění napadaného

rozsudku. Pokud se tedy jedná o závěry nalézacího soudu ohledně trestu, který měl v úmyslu vyhlásit (*tj. v trvání 36 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 5 let s dohledem, za současného stanovení příslušných přiměřených povinností a omezení*), s těmito se odvolací soud plně ztotožňuje. Úvahy, kterými se nalézací soud při ukládání trestu řídil, podrobně a přesvědčivě popsal v bodech 5. - 9. odůvodnění napadeného rozsudku. Jelikož jeho argumentaci lze považovat za naprosto přílehavou a vyčerpávající, lze na ní pro stručnost v celém rozsahu odkázat. Při odpovídající právní kvalifikaci jednání obžalovaného jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v sazbě od 2 do 8 let. Soud prvního stupně správně a dostatečně zohlednil veškeré okolnosti na straně obžalovaného relevantní k posouzení ukládaného trestu, přičemž za zásadní polehčující okolnosti považoval jeho plné doznání, prohlášení viny a taktéž zjevnou změnu v jeho přístupu ke škodlivému užívání alkoholu, kdy se začal léčit na psychiatrii a navázal spolupráci s organizacemi poskytujícími podporu osobám se závislostmi. Na druhou stranu nemohl pominout, že v rejstříku trestů má celkem 3 odsuzující záznamy. Sice žádný z nich není pro násilnou trestnou činnost, a navíc ve všech případech byl obžalovaný, buď osvědčen nebo bylo jeho trestní stíhání zahlazeno, opakovaně se však jednalo o trestnou činnost spáchanou pod vlivem alkoholu. Dlouhodobost a závažnost pak byla správně promítnuta v právní kvalifikaci jeho jednání a jeho přístup a přístup poškozené, která reflektovala na pozitivní změnu v jeho postoji a v chování tím, že ho vzala zpět a nadále s ním žije a sdílí společnost domácnost, byly promítnuty do výše trestu a způsobu jeho výkonu. Pokud mu za této situace měl nalézací soud v úmyslu uložit trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců, tedy mírně nad spodní hranicí zákonné trestní sazby, s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 5 let s dohledem probačního úředníka, za současného uložení ve výroku citovaných přiměřených povinností či omezení, lze takto uložený trest vnímat jako naprosto odpovídající.

7. Proto odvolací soud napravil napadané pochybení nalézacího soudu tím, že jeho výrok o trestu zrušil a uložil obžalovanému trest v souladu s jeho úmyslem a současně s návrhem odvolatele, jakož i v souladu se zákonem, zatímco ve výroku o vině zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b), cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu),
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 18. dubna 2024

JUDr. Miroslav Novák v.r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Ing. Mária Petrovková
soudkyně